

1569.

Z Raclavic.

U na - še - ho foj - ta vy - so - ká zá - vor - ka, hoj, hoj, hoj,

šup, šup, šup, vy - so - ká zá - vor - ka.

U našeho fojta vysoká závorka,
hoj, hoj, hoj, šup, šup, šup,
vysoká závorka.

Déte vy si pozor na vašeho fojta
hoj, hoj, hoj, šup, šup, šup,
na vašeho fojta.

A vy pane fojte, piva nám naléte,
hoj, hoj, hoj, šup, šup, šup,
piva nám naléte.

Vy paní fojtová, vy tancovat podťe,
hoj, hoj, hoj, šup, šup, šup,
vy tancovat podťe.

A ty Juro s Pavlem, koníčky caňkujte,
hoj, hoj, hoj, šup, šup, šup,
koníčky caňkujte.

Pod tó černó horó, tam na mne čekéte,
hoj, hoj, hoj, šup, šup, šup,
tam na mne čekéte.

A vy pane fojte, koníčků nemáte,
hoj, hoj, hoj, šup, šup, šup,
koníčků nemáte.

Jak se podívali, koníčků neměli,
hoj, hoj, hoj, šup, šup, šup,
koníčků neměli. *)

*) Popisuje se tu žertovná krádež (koní), jak se provozovávaly v hody, o svatbách a p.